

гій сприяє ситуативному використанню розмовних навичок; студенти активно залучаються у процес навчання, усвідомлюючи, що ідея вивчення іноземних заради спілкування суттєво відрізняється від вивчення іноземної мови заради успішного складання іспиту.

Л. П. Хороших, ст. викл. кафедри іноземних мов ФЕФ

ПИСЕМНЕ МОВЛЕННЯ ЯК ІНДІВІДУАЛЬНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ЗНАННЯ

З погляду на сучасні форми організації самостійної роботи необхідно забезпечити студентів методичною базою для успішного виконання робіт відповідно міжнародним стандартам. Матеріал, що пропонується, можна використовувати для написання робіт з будь-якого предмета.

Кращий шлях навчитися писати — це писати. Не всі люди мають талант письменника, але вони пишуть конспекти, реферати, есе — тому що вони є студентами, листи — тому що вони є друзями, звіти, доповіді — тому, що вони є службовцями і т. д. Так чи інакше, свідомо чи несвідомо вони включаються у творчий процес. Починаючи писати, вони рідко знають, мають чітке уявлення як вони закінчать свою роботу. Але якщо додержуватися певних правил, то мета безумовно буде досягнута.

Процес написання складається з трьох стадій: 1) підготовчої стадії, 2) написання першого нарису та його подальше коректування, 3) написання остаточного варіанта та доведення його до такого стану, коли вам вдалося висловити те, що ви хотіли.

Щоб вдосконалити свою здатність чітко та ясно передавати свої ідеї, необхідно повторювати цю процедуру.

На підготовчій стадії необхідно записати все, що ви знаєте про предмет написання, всі ваші думки та ідеї, поділитися своїми враженнями, передати своє відношення. Але необхідно зважати на те, для якої аудиторії ви пишете і якою є ваша ціль (поінформувати, переконати і т. д.).

Потім треба зосередитись на предметі написання. Необхідно сформулювати головну ідею, скласти план і намагатися розвинути головну ідею. Проаналізувати написане, відібрати тільки те, що стосується теми і вибудовується в певну єдність. Відкинути речення, що несуть в собі однакову інформацію.

Необхідно добирати слова, якими ви намагаєтесь передати ваші ідеї.

Друга стадія — це написання першої чернетки. Спочатку необхідно уточнити тему, тобто про що ви пишете, і тільки потім можна викладати ідеї про предмет, зберігаючи певну послідовність, а саме:

1. Написати вступ, що привертає увагу читача і містить в собі загальну ідею (про що йдеться). Вступ дає загальне уявлення про головну ідею, розширює і роз'яснює її. Поясніть, чому тема є важливою.

2. Відібрані ідеї викладаються в логічному порядку. Кожна ідея викладається в окремому абзаці, в якому вона доводиться, розвивається і роз'яснюється через приклади, факти, статистичні дані, а також вказуються причини. Правильно організований абзац — це абзац, в якому порядок і послідовність речень є логічною. Останнє речення абзацу повинне підтримувати головну ідею, містити певний висновок або власну думку. При переході від одного абзацу до наступного необхідно вживати слова, що їх поєднують.

Третя стадія — це робота над остаточним варіантом, а саме коректування написаного. Звичайно, це незначні зміни — перероблюється структура речення або підбираються найбільш вдалі слова. Іноді, якщо виявляється не дуже чітко розкритий абзац, його можна переробити, чимось доповнити або щось викреслити. Іноді зміни можуть бути значними — помінявши декілька слів, можна натрапити на нову ідею. Тоді ви повертаєтесь назад, щоб переробити попередній варіант або навіть переписати його зовсім. Коротше кажучи, процес написання буде складатися з багатьох кроків вперед-назад.

Переконайтесь, що ви додержувалися теми, виражали свої думки коротко і ясно та додержувалися правильного тону.

На цьому закінчується творча робота. Ви переписуєте остаточний варіант начисто, перевіряєте на наявність граматичних, орфографічних, пунктуаційних чи інших помилок.

Є. Л. Черезиков, канд. екон. наук, доцент
кафедри макроекономіки та державного управління

ОРГАНІЗАЦІЯ І КОНТРОЛЬ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З ДИСЦИПЛІНИ «МАКРОЕКОНОМІКА»

Самостійна робота виступає невід'ємною складовою навчального процесу. Складність вивчення курсу «Макроекономіка» полягає в існуванні істотних міждисциплінарних зв'язків, а також у прикладному характері дисципліни. Макроекономіка як наука